

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/141/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313010866
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2313010866.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Vladimíra Tencera v trestnej veci proti obžalovanému I. G. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 12.09.2014 sp. zn. 1T/125/2013 na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.02.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie okresného prokurátora zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa podľa § 285 písmeno b/ Trestného poriadku oslobodil obžalovaného I. G. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta sp. zn. 3 Pv 33/13/2202 zo 06.09.2013 podanej pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, 2 písmeno b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- v presne nezistenom čase od mesiaca august 2011 do mesiaca január 2012 nepravidelne, bez súhlasu vlastníčky I. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., C. ulica číslo XXXX/XX, viackrát preliezol oplotenie jej rodinného domu č. XXXX/XX na C. ulici č. XXXX/XX v meste Z., čím sa dostal na jej pozemok, kde následne vždy dlhšiu dobu neoprávnenne zotrval,

§ pretože skutok nie je trestným činom.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k záveru, že konanie obžalovaného nie je trestným činom ani prečinom a to aj s poukazom na § 10 odsek 2 Trestného zákona, keď mal za to, že pokiaľ obžalovaný vstupoval na pozemok pri dome poškodenej, jeho konanie malo výlučne pozitívnu pohnútku, vykonával tam udržiavacie práce v čase neprítomnosti vlastníčky domu, a tak z jeho strany chýba vnútorný pocit protiprávneho konania.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa aby ju v potrebnom rozsahu znovu konal a rozhodol. Má za to, že vykonaním dokazovaním bolo dostatočne preukázané, že sa stal skutok. Tento skutok je trestným činom, čo preukazuje najmä výpoveď poškodenej S. S., z ktorej vyplýva, že nepoverila obžalovaného ani nedala mu žiadny súhlas k tomu, aby v čase jej neprítomnosti chodieval do rodinného domu jej matky I. Z.. Skutočnosť, že obžalovaný chodieval v minulosti so súhlasom S. S. navštevovať svoju maloletú dcéru, nemohla založiť jeho právo ani oprávnenie vstupovať do domu, prípadne dvora rodinného domu kedykoľvek, aj keď v dome nikto nebýval. Je jednoznačné že obžalovaný vedel, resp. vzhľadom na všetky okolnosti vedieť mal, že nie je oprávnený do domu a na pozemok vstupovať v čase neprítomnosti jeho majiteľky a užívateľky.

Obžalovaný navrhol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodne zamietnuť.

Zástupca krajského prokurátora navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol a to z dôvodov uvedených v odvolaní okresného prokurátora.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu

konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Postupom podľa § 317 Trestného poriadku odvolací súd zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie veci v zmysle ustanovenia § 2 odsek 10 Trestného poriadku, náležite zistil skutkový stav veci a vyhodnotením dôkazov dospel k úplným a správnym záverom, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania.

V prejednávanej veci nie je sporné, že obžalovaný v žalovanom období bez súhlasu vlastníčky I. Z. opakovane vošiel na pozemok pri jej rodinnom dome a na tomto zotrval. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že v minulosti bol obžalovaný druhom dcéry vlastníčky I. Z. - S. S., s ktorou majú spoločné dieťa, ktoré v dome v minulosti navštevoval. S takýmto jeho konaním nebol prejavovaný nesúhlas ani zo strany vlastníčky domu ani zo strany S. S.. S. S. vycestovala v júni 2011 do zahraničia za svojou matkou a vrátila sa až vo februári 2012, kedy obžalovanému výslovne zakázala aby preskakoval plot v Z. na ulici C.. XXXX/XX a takto za ňou chodil. Z uvedeného je zrejmé, že takýto zákaz pre obžalovaného do februára 2012 neexistoval.

Odvolací súd si v celom rozsahu osvojuje právny názor súdu prvého stupňa keď rovnako má za to, že obžalovaný svojim konaním nenaplnil predovšetkým subjektívnu stránku žalovaného prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona. Preto v podrobnostiach poukazuje na správne odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa s tým, že sa s ním v celom rozsahu stotožňuje.

K odvolacej námietke okresného prokurátora odvolací súd uvádza, že i keď je pravdou, že obžalovaný vedel, že nie je oprávnený vstupovať do domu a na pozemok, nemožno túto skutočnosť hodnotiť len formálne z hľadiska naplnenia znakov žalovaného prečinu bez toho, aby sa prihliadlo aj na ostatné vykonané dôkazy. Konanie obžalovaného nebolo motivované primárne k neoprávnenému vstupu na pozemok poškodenej a neoprávnenému zotrvaníu na ňom, ale sledovalo údržbu tohto pozemku a jeho zveľadenie v čase, keď sa jeho vlastníčka aj jej dcéra zdržiavali v zahraničí. V tomto smere nemožno uprieť obžalovanému „dobrú vôľu“ ktorú odvodzoval predovšetkým z toho, že je otcom dcéry S. S., do jej odchodu do zahraničia do domu chodieval s čím nebol vlastníčkou domu vyslovený nesúhlas. Vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky (údržba pozemku poškodenej), ako aj s prihliadnutím na všetky okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný a pohnútku obžalovaného mal aj odvolací súd za to, že závažnosť konania obžalovaného je nepatrná a nejedná sa o žalovaný prečin.

Pretože odvolací súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku, rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.